

Quan ja teníem a la impremta el número anterior de la Plaça Vella ens va arribar la trista nova del decés de la senyora Francesca Sallés Verdaguer (Paquita), sòcia i col·laboradora del nostre Arxiu.

La Paquita era un gran persona, alhora que sàvia i senzilla. Llicenciada en Filosofia i Lletres, va fer la tesi doctoral sobre el “Estudio fonológico de la transcripción griega de vocablos latinos” (1976). Va ser profesora de grec i llatí a la Facultat d’Història de la Universitat de Barcelona des del 1977 i mestra de català. També fou bibliotecària i membre del Cos d’Arxius, Biblioteques i Museus de la Generalitat de Catalunya. Dedicà la seva vida professional a l’estudi i divulgació de l’arxivística, la paleografia i a la traducció de pergamins i documents antics.

Entre les seves obres destaquen dues antologies de textos medievals, la traducció catalana de la *Pharmacopoea cathalana sive antidotarium barcinonense, restitutum et reformatum* de Joan d’Alós (1688). També col·laborà, entre d’altres, a la publicació *Onomastica*, sobre toponímia del segle XII, i en les traduccions de documents llatins dels volums dedicats al Berguedà, a Osona i al Bages de l’obra *Catalunya Romànica*, de la Fundació Enciclopèdia Catalana.

De les seves col·laboracions amb el nostre Arxiu d’Història en recordem ara l’important treball *Estudi lexicogràfic i etimològic de l’inventari del castell de Castellar de l’any 1388*, publicat al número 18 de la nostra revista PLAÇA VELLA el setembre de 1986. Un valuós treball complementari pel coneixement i comprensió de l’important document transcrit. També col·laborà en la traducció de pergamins i escriptures antigues dipositades a l’Arxiu.

Nascuda a Terrassa el 1923, havia format la seva família a Barcelona, on vivia, amb un vincle d’ascendència castellanca, poble on juntament amb la seva germana Maria Rosa hi ha mantingut una casa on venia sovint, especialment tots els estius, que era quan majorment s’acostava a l’Arxiu.

Exemples com el seu ens esperonen i ens reforcen la convicció de seguir treballant, ni que sigui modestament, en la recerca i divulgació del llegat documental dels nostres predecessors per conèixer cada dia millor l’abast i la importància històrica de Catalunya al llarg dels segles, que ella coneixia tan bé i que generosament ens en feia participar amb la seva erudició i saviesa.

Per sempre ens acompanyarà la seva recordança.

